

Nr 109.

Av herr **Heyman**, om beredande av pension åt distriktsveterinären *F. T. Tideströms änka*.

Den 15 september 1918 avled distriktsveterinären i Brålanda distrikt i Västergötland Filip Teodor Tideström.

Enligt medicinalstyrelsens veterinärmatrikel och vad i övrigt inhämtats var han född den 1 maj 1863, avlade veterinärexamen vid veterinärinrättningen i Skara den 20 juni 1885, undergick vissa kompletterande provningar hösten 1912, anställdes från den 1 augusti 1885 som veterinär i Gäsene och Ås häraders distrikt, vilken tjänst han lämnade den 1 november samma år för att bosätta sig såsom praktiserande veterinär i Västerås, uppehöll under nära fem månader 1887 och 1888 distriktsveterinärtjänsten i Sala distrikt, antogs från den 1 mars sistnämnda år till veterinär i Valdemarsviks distrikt, transporterades och antogs från 1 januari 1900 till veterinär i Skånings, Laske och Valle häraders norra distrikt, lämnade denna tjänst 1903, antogs den 22 april 1904 till veterinär i Övre Älvdals distrikt, transporterades och antogs den 1 oktober 1906 till veterinär i Mörtfors distrikt, lämnade denna befattning våren 1907 för att bestrida distriktsveterinärtjänsten i Tjällmo distrikt under vakans, uppehöll veterinärtjänsten i Gäsene distrikt den 1 juli till och med den 31 december 1908, uppehöll därefter distriktsveterinärbefattningen i Nyeds härads distrikt samt utnämndes från den 10 juli 1913 till distriktsveterinär i Brålanda distrikt, vilken befattning han innehade vid sin död.

Vid sitt frånfalle efterlämnade Tideström sin hustru Amanda Tideström, född den 22 mars 1862. Inga barn funnos i äktenskapet.

Tideströms ekonomiska förhållanden voro icke goda, och den obetydlighet, som vid hans död skulle tillfallit änkan, gick hon förlustig, därigenom att auktionsförrättaren försattes i konkurs, innan han redovisat för

auktionen efter Tideström, och någon utdelning i nämnda konkurs lär det ej hava blivit. Änkan saknar tillräckliga tillgångar till sitt livs uppehälle, ty med undantag av bostad har hon så gott som inga tillgångar. Som hon dessutom förutom sin ganska höga ålder, är mycket klen, kan hon ej genom arbete skaffa sig sitt uppehälle.

Av Älvsborgs läns landsting har fru Tideström tilldelats ett årligt understöd av 500 kronor under vartdera av åren 1919—1922, för det sistnämnda året dock under villkor att hon omedelbart vidtog åtgärder för vinnande av delaktighet i statens anstalt för pensionering av folkskollärare m. fl.

Det är uppenbart, att för fru Tideström framtiden ställer sig tämligen mörk och skrämmande.

Redan vid tidigare fall har pension från statens anstalt för pensionering av folkskollärare m. fl. tilldelats änkor efter distriktsveterinärer, som avlidit före anstaltens ikraftträdande den 1 januari 1920. Sant är, att man därvid såsom gräns tänkte sig den 28 maj 1919, det vill säga den dag, då riksdagens beslut om pensionering av distriktsveterinärer fattades.

Likväl fann 1921 års riksdag på grund av ömmande omständigheter rättvist medgiva pension åt änkan efter distriktsveterinären C. J. R. Rythén, som avled den 21 april 1919, alltså före den ovannämnda 28 maj.

Beträffande distriktsveterinären Tideström avled han ännu tidigare, nämligen omkring ett halvt år före berörda den 28 maj 1919, men då synnerligen ömmande omständigheter föreligga även för fru Tideström, vill det förefalla som borde den längre tiden nu icke hindra riksdagen från att under i övrigt liknande förhållanden göra henne delaktig i nämnda kassa.

Så mycket mindre torde det kunna anses främmande för riksdagen att även här bispringa, som just genom riksdagens åtgärd, att år 1912 sammankoppla distriktsveterinärernas pensionsfråga med frågan om centralanstalt för statsunderstödd pensionering, det kom att dröja så många år, innan distriktsveterinärerna nådde det av dem ivrigt efterlängtrade målet att bli i tillfälle att kunna bereda sig och sina efterlevande pension.

Från ingen annan tjänstemannakårs led torde heller kunna åberopas, att genom statens åtgärd en så gott som klar fråga om pensionsrätt för kåren fått sin lösning så avsevärt fördröjd.

Riksdagen skall nog också veta att framgent som hittills granska och efter förtjänst bedöma varje särskilt fall.

Det synes mig därför rätt och billigt, att riksdagen må medgiva fru Tideström att mot erläggande av vederbörlig engångsavgift till statens anstalt för pensionering av folkskollärare m. fl. från och med den 1 januari

1923 från anstalten erhålla den pension, som skulle tillkommit henne om mannen vid sin död varit delaktig i nämnda anstalt.

Skulle riksdagen emellertid anse sig förhindrad bifalla denna min förestående framställning, hemställes, att riksdagen, jämlikt ett av berörda pensionsanstalts styrelse år 1920 i ett liknande fall avgivet utlåtande, ville bevilja änkan Tideström pension från allmänna indragningsstaten att utgå om möjligt med samma belopp och under samma villkor, som föranledas av stadgandena i anstaltens reglemente.

Under åberopande av vad sålunda anförts får jag vördsamt föreslå,

att riksdagen måtte medgiva, att distriktsveterinären F. T. Tideströms änka Amanda Tideström *antingen* må mot erläggande av vederbörlig engångsavgift till statens anstalt för pensionering av folkskollärare m. fl. från och med den 1 januari 1923 erhålla pension från anstalten, såsom om mannen vid sin död varit delägare i densamma, *eller* från samma tid medgivas en pension av om möjligt samma belopp, att utgå från allmänna indragningsstaten.

Intyg över fru Tideströms ekonomiska förhållanden m. m. skall tillhandahållas vederbörande utskott.

Stockholm den 19 januari 1923.

Knut Heyman.
